

POKROK PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
a místní vydání
v Crete pro Saline okres, Neb., v Schuyler a Clarkson, pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tynndall, S. D., pro stát South a North Dakota.

Předplatné:
Pro Spojené Státy \$1.00. Pro Kanadu \$1.50. Do Evropy \$2.00 ročně.

Zásilky peněz dějte se pomocí poštovních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise. Oznamujte-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu.
Dopisy z kruhů členství ochotně uveřejníme. Musí být slušné, psané bez úmyslu nikoho osobně poškodit a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci uloženo, anebo s dopisem uveřejněno.

Jeden new-yorský divad. podnikatel nabídl sesazenému tureckému sultánovi \$10,000 týdně, nechá-li se ukazovat. Abdul Hamud však nabídky ne nepřijal, bezpochyby ze strachu, že za ten obnos nemohl by vydržovat celý svůj harem.

Vynálezce absintu prodal svůj objev za babku jistěmu muži, který opět jej prodal za \$50,000 jiné osobě, a ta vytěžila z výroby absintu miliony. A absint? Ten z milionářů opět dělá chudáky! Mravní i finanční!

V celém ruském a rakouském Polsku konají se pilné přípravy k pohřbu slavné polské herečky Heleny Modřevské, která nedávno zemřela na svém statku v Californii. Paní Modřevská vždy si přála, až jednou zemře, aby pohřbena byla ve své rodné zemi, a přání to jest svatým nejen její rodině, nýbrž i všem Polákům. Ve Varšavě budou slouženy slavné služby boží za zemřelou, a foyer varšavského divadla bude zdobiti její poprsí.

Ačkoliv do přístích národních voleb uplyne ještě mnoho a mnoho vody, přece již tu a tam vyslovovány jsou domněnky, kdo budou kandidáty pro nejvyšší úřad v zemi. V první řadě mluví se o tom, bude-li se na straně demokratické o presidentské křeslo ucházeti třikrát poražený kandidát W. J. Bryan, nebo bude-li kandidátem někdo jiný. Na druhé straně opět dem. guvernér Minnesoty Johnson prostřednictvím svých přátel ohlašuje své aspirace pro nominaci v roce 1912. W. J. Bryan ovšem neváhá při přijetí nominace po čtvrté, ale jak možno souditi dle všech známek, určitěji vyslovená tužba jeho narazila by na veliký odpor. Časné oznámení kandidatury Johnsonovu dosud nelze bráti vážně, ale je rozhodně zajímavým zjevem, že v její důsledcích začíná se silně mluvit v straně demokratické proti možným nominacím Bryana. V těchto dnech guvernér Smith z Georgie ve své řeči v Buffalo prohlásil, že znovunominování Bryana bylo by illusorním, ježto týž nemá již naděje dosíci křesla presidentského.

Panující dynastie turecká tak snadno nevymře, i kdyby ještě několik panovníků se na trůnu vyčlelo za sebou vystřídalo. Nynější sultán Rechad Effendi, který je nástupcem zapuzeného Abdul Hamida, bude 38. osmanským vládcem, 25. padíšahem výehodní říše a kalifem 175 milionů moslemů. Nový tento vládce jest stár 65 roků, schopný i pokrokový. Leč to mnoho neznamená. Vypuzený Abdul Hamid byl též považován za pokrokového muže, když v roce 1876 nastoupil na trůn, a přece se z něho později vyklubal velký zpátečník. To se bude nepochybně opakovati i v nynějších vladařích Rechad Effendiho, i v ostatních jeho zákonitých nástupcích, jich jest celá dlouhá řada, neboť po Rechadovi může nastoupiti na trůn Yusuf, syn zavražděného Abdul Azize, který jest 51 roků stár; pak Suleiman a Vahid ed-Din, bratři Rechadovi, 49 a 48 roků staří; pak Sala ed-Din, čili Saladin, syn Abdul Hamidova staršího bratra, který jest 43 roky stár. Po něm přijdou Abdul Medjid, 40letý, který je synovcem Abdul Hamida;

pak Abdul Hamidův nejstarší syn, 39letý Mehmed Selim a asi tucet jiných následníků. — Pokrokový vládce na trůn jest dosud velmi řídkou bílou vránou a nad Cafihadem ona bílá vrána ještě nekrouží!

DOPIS Z CHICAGA.

29. dubna '09 — rb — Tisícekrát zaplať pámbu, že už ta slečna Destinová z Chicaga odjela. Nikoliv snad proto, že bychom se byli již přesytili jejího překrásného zpěvu a jejího uchvatujícího umění vůbec. Nikoliv snad také proto, že bychom se obávali jejího sevrácení zde, mezi námi, krajany, kde během krátké doby každý a vše podobnému osudu jistě propadá. A nikoliv snad také do třetice proto, že bychom se strachovali o její zdravotní stav, ohrožený naším příslušným slovanským pohostinstvím, při němž nebylo šetřeno vsutku ničím. (Jak asi čtenářům a čtenářkám známo z novinářských zpráv, šli jsme tentokrát ve svém umělecko-vlasteneckém zápalu a nadšení vsutku "až do těch brdel a statků" a uletili jsme slečnu Destinovou tím nejlepším, čím jsme jí vůbec posloužiti mohli. Každý dal, co měl nebo na co měl jeden drahocennou věc, a znamenitá vína, druhý zase vyhlášené talány a nejlepší kousky uzeniny.) Tyhle všechny přičiny si důvody nemají s mým "tisíckrát zaplať pámbu," jež jsem mal odjezdem naší divy z Chicaga z hloubi duše své proněs, pranic společně. Každý jsem to tedy vůbec fiktal? Proč? Inu, poněvadž mám k tomu také jiné důvody. A sice své vlastní a čistě vnitřní důvody. Ano, důvody! Neboť, ačkoli jsem, jako každý jiný smrtelník naší planety, obdařen osou řadou chyb a vad, jež tvoří onu známou lidskou nedokonalost a zneškodňují nám, abychom dosáhli oně dokonalosti, jakou se homo bohové všech národů na zeměkouli, přece jenom vynikám nad ostatní své spolustráněcký jedinou obdivuhodnou předností, na niž jsem oprávněně hrdý. A předností tou je jedna z vlastností, mě jinak velice křehké a skutečně lidské povahy. Jsem totiž jediným člověkem na širokém světě, který nikdy a nikde nemluví, respektive nepíše, laprzdno. Pro každou svou mluvenou i psanou větu mám jistý důvod. Ať takový či makový, ale důvod mít musím. A napsal-li jsem "tisíckrát zaplať pámbu, že už ta slečna Destinová z Chicaga odjela," měl jsem k tomu zase jistý důvod. Jůž Tě vidím, milý čtenáři či spanilá čtenářko, jak me ve svém vnitru obviňuješ z ničemné lži: nejdříve řeknu, že mám pro tu nešťastnou větu jisté důvody a když své sáhodlouhé a kožené pojednání o důvodech skončím, omezím se ehy-trácky, nenazveš-li to vůbec podlostí, na důvod jeden. Ale posečkej laskavě se svým rozsudkem made mnou, dokud nekončím. Ten jeden podstatný důvod, o němž mluvím, je těhotným na celou řadu nepřijemných následků, jež opět nejsou ničím jiným, než poetičtými důvody, proč jsem vůbec tu nešťastnou počáteční větu stvořil. A abys mne nepodezíval z nějakého vytáčení se, dokáži Ti to, prodloužím-li svou shovívavost vůči mé neskronné osobě o několik minut, nezvratným argumentem. Nuže! Dejme tomu, že by se mi z toho neobyčejného nadšení a zápalu pro naši divu byla rozbolela má výtečná hlava, vidíš, můj drahy čtenáři a ještě dražší čtenářko, to už by byl jeden důvod, proč bych směl onu větu, již jsem zahájil směr prozkluký dopis, napsati. Stůně-li však hlava, stůně celé tělo, tedy i ruce a nohy. A nyní si představ laskavě mé zaměstnání. Dělam do novin. V tomhle oboru jsou ruce a nohy nezbytně zapotřebí. Bez hlavy bych se konečně vždy obešel a vzal ji tedy čas, když stůně, ale čím, pane bože, čím něco vypudu ze země, když hlava nemůže né kloudného vymyslet a nohy také za nic nestojí? A dejme tomu, že už bych ani nemyslí, ani nedupal, že bych jen tak po tom papíře čmáral všelijaké tresky — plesky, ale čím čmárat, když i ruce nemohu potřebovati? Nuže, vidíš, milý človče, (to platí i pro příslušníky ženské pohlaví lidského,) žen ten první důvod dá se okamžitě rozmnožiti na důvodů několik, nota bene důvodů stejně oprávněných, stej-

ně důležitých a podstatných jako ten důvod první. A nyní děkuji Ti, šlovi čtenáři či milá čtenářko, za ušlechtilé vstřícnost mé obhajoby v podobě libomudréké rozpravy a podám Ti konečně ten svůj důvod, proč v děním slečné Destinové za její odjezd z Chicaga. Tedy proč? — Do toho nevidím a neslychaného tušení pro naši umělkyni, jímž jsme zde byli posedlí všichni, od toho nejzímernějšího českého společenského podmašlí až do té nejlepší a nejsladší smetánky, promluvil najednou a neočekávaně můj ubohý žaludek. Jemuž se náhle udělalo na nie z několika kotrmelců a jiných jest smrtelně nebezpečných kousků, provedených některými předními akrobaty naší české společnosti u příležitosti pobytu slečny Destinové v Chicagu. A co znamená pro člověka porouchaný žaludek, dovede si jistě každý i bez zevrubného vylíčení představit. Každý sporádný člověk, za jakého se také já považuji, nezkládá-li si již na nic, tož jistě zakládá si alespoň na svém břichu. Znáám sice několik pánů domáček z české Plzně v Chicagu, (a domáček jsou bezsporně nepořádnější lidé na světě,) kteří krom toho vybirání najím od svých nájemníků nepořádných, (neboť pořádný nájemník zaplatí sám a nečeká, až k němu pan domácí přijde,) pečují pouze o své pochrmané břicho, je-li ho hlavně soustředěn je právě na své zpravený žaludek. Uprímně řečeno, můj žaludek nedělal dohodu s od prvního dne pobytu naší divy v městě zahrad, ale dalo se to jakž takž ještě vydržeti. Přišou té žaludeční mizerie byla lo kálka v naší "Svornosti." Ide ve zprávě o příjezdu slečny Destinové učiněna byla zmínka o České Besedě jako reprezentantu chicagských Čechů. Nečekal jsem na to ani slova, jen jsem si srovněně odpliv, ale v žaludku už to začalo bouřiti. Také nás zpravodaj téhož listu důtklivě upozornil na to, že slečna Destinová nemiluje žádných ovací uvítání a podobných komedií. Dobrá, když nemiluje, ať nemiluje, nikdo proti tomu nemůže nicého namítati, povídám si pro sebe, uvidíme, jak se k přání naší umělkyně zachováji naši lidé v Chicagu. Ze zkušenosti, jaké jsem za krátký čas svého pobytu mezi americkými Čechy nabyl, vím, že si naši lidé na ceremonii velmi potrpí, ať už jsou ty ceremonie při křtu, či při svatbě, či při pohřbu nebo při vítání některé významnější osobnosti a koneckonců tu náklonnost našeho lidu k obřadnostem chápu a omlouvám, jakkoliv sám o sobě obřady přímo nenávidím. Ale naši lidé dokázali tentokrát, že dovedou si i svou libůstku odepřiti, jedná-li se o osobní přání a žádost a nešli vskutku nikam. Kdo však šel slečnu Destinovou uvítati, kdo nevyhověl jejím přání, byl právě upozorňovatel a zpravodaj Svornosti. A jak si to na druhý den ve zprávě pochovalov. Prý nikdo v Chicagu mimo jej a pana Bártika nevěděl, kdy slečna přijde. Bože, té radosti a toho štěstí! Ale můj žaludek, chudinka, počínal se opět ozývati. A neprostat už vůbec. Z důvodů, že slečna Destinová je nepřítelkou hostin a banketů, uspořádaná reprezentantka chicagského čeststva, Česká Beseda, velkolepý banket na počest — slečny Destinové. Ti pánové a dámy z České Besedy nedbali, že bylo to již veřejně oznámeno, že slečna Destinová je zásadně odpůrkyní banketů, nedbali o to, že když jí pozvou, nebude mocti jít z důvodů slušnosti odříci a nedbali o to, že tím samí snižují přání i zásadu slečny Destinové v očích celé české veřejnosti v Chicagu. Na tom všem jim vůbec nezáleželo. Uprímně řečeno, pripadali mi všichni ti, kdož banket pořádali i všichni ti, kdož se na něm účastnili, zástupce tisku vyjímaje, jako štěnice, dychtící po sebeběmší trosce krve. Tou krví byla ovšem sláva naší umělkyně a naši výtečníci chtěli se v ní také trochu ohřáti. Můj žaludek se zase povážlivě hýbal. Pak přišla ta pederaná idylla u vystaveného Šamberkova obraza v jednom zdejším velkoobchodě. Pan Šamberk měl docela dobrý nápad: namalovat uvažujícího Bedřicha Smetanu a právě v tonž dobu, kdy slavila "Prodaná nevěsta" svůj vjezd do města zahrad, vystavil svůj obraz na odív a — na prodej. Když se to slečna Destinová dozvěděla, o což bylo přirozeně dobře posta-

ráno, nemohla jinak, než výstavu navštívit, a když už přišla a několik lidíček tam čekalo na její podělek s otevřenou hubou, nemohla opět jinak, než obraz pochváliti. Pan Šamberk zářil ovšem štěstím nad příznivým posudkem a nad dobrou reklamou, přítomný zpravodaj "Spravedlnosti" pak nad náhodou, že svědkem scény nebyl již žádný z jeho kolegů a že tudíž bude mocti o ní psáti on jediný. A také napsal. Vylíčil však scénu tak sytými barvami, že z toho člověku přecházel zrak a s ním i víra, že se to tak všechno událo. Zpravodaj "Svornosti" ovšem nelenil a slečna Destinová se při nejbližší příležitosti optal, jak to vlastně na té výstavě bylo. Svůj interview uveřejnil okamžitě po — odjezdu slečny Destinové. Obě zprávy si ovšem rádně odporují, která však z nich je pravdě bližší, nevíme. Že bude osoba slečny Destinové stržena a do obyčejné novinářské tahanice, jsem ale přece jenom neočekával. Bylo mi vskutku na nie, žaludek sebou zmítal a házel o překot. A ty pudry, prášky šminky jistě moderní chicagské lazebnice, jež vyznamenala sl. Destinovou tím, že veškeré své výrobky po ní nazvala a naposledy ty proslavené talány a šunky, které naši divě poslal dobromyšlný pan Háek, ty mne dorazily nadobro. To už jsem byl vskutku nusen někam utéci. Nuže, milý čtenáři a drahy čtenářko, povzte mi na své dobové svědomí, kam by to bylo se mnou došlo, kdyby zde byla slečna Destinová zůstala třeba jen o týden déle? Nyní snad již už chápete, proč jsem proněs tu "tisíckrát zaplať pámbu, že už ta slečna Destinová odjela." Tož na shledanou!

NAŠE NESVORNOST — NAŠE KLETBA.

Napsal Jos. T. Votava.

Založena bylo zde Spolstvo, sdružení mnohohlíbné, jež pro lepší budoucnost Čechů amerických mohlo vykonati obrovský kus práce. Jednota ta měla a má lepší příležitost vykonati kus záslužné práce, nežli kterýkoliv jiný český spolek. Rozbroje se však opakovaly a zase byli jsme na stezce válečné. Rozbroje rozdělily i nás první spolek podpurný. Do jisté míry snad zde na nás měl vliv český evropský.

Čechové evropští rádi si tropí smích z nás, Čechů amerických, majíce za to, že jsme zde nicého nevykonali. Jest však jisto, že vzhledem k stávajícímu poměru vykonáno bylo zde dosti. Jak jsem podotkl, jedna z hlavních překážek našeho pokroku jsou náboženské třenice, a jak se zdá, podobné má se to i v Čechách. My, američtí Čechové, ve všech nám všem společných třístíhách bychom se neměli. Můžeme dobře pozorovati, že takový podnik, který zbudován je na náboženském rozdílu, rok od roku slábne, neboť Čechové američtí nemají ve své krvi podporovati tyto náboženské nesváry.

Naše velké organizace, které měly velký vliv v začátcích Čechů amerických, vliv tento ponenáhlu ztrácí, samy pak slábnou, neboť jejich rozbroje odpuzují mládež — dorost, který by měl vyplňovat řady, které se stále ztenčují.

Avšak jestli tyto spolky, jež dosud měly tolik vlivu, jež tolik vykonaly pro americké Čechy, docílily zřízení stoličí českého jazyka na universitě v Lincolnu, poklesnou, co stane se z Čechů amerických. Myslí snad někdo z vás, že malá hrstka Čechů amerických udrží se v této záplavě eizónarodní? Ani s nejlepší organizací nemůžeme doufat takto se udržet pro vždycky. Dokáže jednotlivce to, co dokáží síly spojené? Či snad myslí někdo z vás, že naše noviny to dokážou? Naše noviny jsou skoro všechny zbudovány na základech úplné sobeckých, jsou vydávány pro osobní prospěch a odpuzují pro svoje osobní sváry a rozbroje. Ty to zajisté nedokážou.

Co se tedy stane s Čechy americkými? Tu je zcela na bledni, že musiti existovati nějaká organizace, která by spojila veškeré Čechy dohromady, která by připoutala k sobě mládež a tak se starala, aby zachován byl nám dorost. Takovou organizaci chtějí býti vzděl-

kluby "Komenský". Jejich potřeba byla nutná a jejich poslání důležité mělo by býti pochopeno všemi, kteří smýšlejí to s Čechy americkými upřímně. Majíce na zřeteli, že žádný spolek, který nespočívá na amerických základech, nemůže počítati na podporu generace budoucí, kluby Komenský založeny jsou nejen v duchu českém, ale zároveň i americkém, neboť ať jsme na prvím místě Čechy, jsme též Američany.

Naše kluby a všechna sdružení, jež založena budou pod záštitou těchto klubů, musí býti úplně nestrannými a hlavní důraz musí klásti na své výchovné poslání a dále pěstovati musí jazyk, literaturu a zvláště české sebevědomí.

Jedna chyba stala se při zakládání těchto spolků, že založeny byly mezi studenty. Ovšem, studenti rádi se chlubí, že jsou korbáčci a jak jsou čili, avšak tyto kluby nesmí zůstat pouze studentskými, mají-li dostáti svému poslání. Kluby tyto zakládány byly studenty a proto též mají jaksi studentský ráz; dosud jsou kluby naše považovány za studentské organizace. Mají-li však mít tyto kluby vliv na celý český život, musí sestávati ze všech vrstev Čechů amerických.

Studenti jsou nepraktičtí a proto potřebujeme muže zkušené, kteří by provedli přetěžký úkol náš k všeobecné spokojenosti. Mnohý nestudent často si myslí, že jeho spolupůsobení není vítáno, ale jest to domněnka nesprávná. Kluby budou dobře pokračovati a plniti svůj úkol, dokud zachovají si úplnou nestrannost, pokud se otázek náboženských a politických týče. My, pokud nalézáme se budeme ve spolku Komenský, nejsme ani katolíci, ani protestanti, ani svobodomyšlní, ale jsme pouze Čechi. Musíme dokázati, že neochceme bouřat, vybrž stavět, že neochceme se dvojit, nýbrž spojevat.

Vím, že jsou i tito, kteří nechcú do klubů tohoto vstupiti, nevědouce, jakým způsobem bude se snažiti klub uplatniti, a jakým způsobem bude se bráti. Vstupujíť všichni do těchto sdružení a snažte se udržeti je nestrannými. Nebudeme pouhými diváky, ale skutečnými činiteli. Nesochceme se drobiti na několik táborů, nýbrž ochceme jako husté sražení šik naší omlouené české haluzi pospívat.

Chovejte se přátelsky k těmto mladým obrozovacím snahám! Snažte se poznati práci těchto spolků a podporujte jejich snahy! Vzpomeňte si vždy na krásné načení křižte Svatopluka a také dle něho se řiďte!

Malý oznamovatel.

Za oznámky, v této rubrice uveřejněné, čítáme za každé slovo jeden cent za každé uveřejnění. Zároveň s oznámkou musí býti zaslán i obnos penězité. Oznámek menších než za 25 centů za jedno uveřejnění nepřijímáme. Oznamovatelé mimo Omahu musí v oznámce své uvéstí vždy adresu, na níž se přiblíží mají děti, ježto nám nezbyvá času k vedení korespondence mezi oznamovateli a přihlašovatelé.

PRODÁ SE.

PRODÁ SE dobře zařízený obuvnický obchod v dobrém živém městě v Nebrasce o 200 obyvatelích. Zboží je asi za \$3,500.00. Příčina prodeje je špatné zdraví. Dobrá příležitost pro českého obuvníka. Píše na F. A. Watzek, Omaha, Neb.

COMMERCIAL HOTEL na prodej nebo k pronajmutí; dobré podmínky dobrému kupci. Hlaste se aneb pište majiteli Anton Tomáška, Ravenna, Nebraska. 411f

Dobře zavedený obchod v české a německé osadě ve východní Nebrasce se nabízí na prodej; grocerie, střížní zboží, obuv, a vše smíšené zboží. Přičina: máti zanechat obchodu, aneb přijme společníka, který by mohl vésti obchod. Žádouca znalost české, německé a anglické řeči. Obchod jest velmi dobře zaveden, v dobrém osadě a dobře prosperující obchod. Kupec může koupiti zboží a pronajmout budovu, aneb koupiti oboj, neb se vyměnit za dobrý pozemek. K doptání u vyd. Pokrok Publishing Co., v Omahu, Neb. 401f

POZOR! — Kdo by rád koupil dobrou farmu, nechtě se obráti na nížeapsané. Máme zde dobrou a ještě poměrně levnou pozemky pšenice jež se velmi dobře hodí pro naše krajany, pročes kdo by si přál dobrou a levnou farmu, na které se dá s dobrým prospěchem pěstovat pšenice, nechtě se obráti na mne, jež každému mile rád posloužím. Tomáš Voček, Loras, Kansas. 39-8

Farma na prodej, neb k pronajmutí s celým, neb bez celého zařízení. Farma tato obnáší 320 akrů v příhodné

poloze a nalézá se poblíž městečka Elgin, Neb., asi 150 mil od Omahy. Zařízení pozůstává z obydlí o 5 pokojích, prostranné maštale, velké sýčky, skřítky pro kukuřici, přístřeší pro několik nářadí, ohrady pro prasata v stěpičku, dále koní a dobytka. Kdo by však majetek tento přál si nuznouti, pronajme se vyjma koní a dobytka, které prodám na úhrnu cenu. Veškeré dotazy nechtě zaslávej jen na Vác. Šonka, 1270 So. 12th Str., Omaha, Nebraska. 421f

320 akrů pěkného pozemku za \$600. Tento pozemek nachází se v Grove Co. v Kansasu. Jest to posud prázdné a lze vyzdělati celých pěkně rovných 300 akrů. \$2,000 hotových uskutečnění koupí a sbytek v libovolných splátkách. Bohatá mírná píseň promíšená černá ornice a bojnost zdravé pitné vody. Dopisy a dotazy na: Pokrok Západu, 1325 William Str., Omaha, Neb. 491f

KREJČOVSKÝ ZÁVOD, dobře zařízený, prodá se za velmi výhodných podmínek. Obchod nalézá se v krásném městě v dobré krajině silně Čechy obydlené. Možno vykoupiť buď pouze obchod s dílnou aneb vše i s budovami. Dotazy a bližší podrobnosti adresujte na: Pokrok Západu, 1325 William Str., Omaha, Neb. 491f

PRÍJME SE.

DĚLNÍKA A DĚLNICI na farmu přijímá. Dobrý plat, stálá práce. Hlaste se u Matějí Čadoně, Gretna, Nebraska. 411f

HLEDÁ SE UČITEL, nebo učitelka k vyučování české školy Příblížský příjímá Frank Pláček, Tynndall, S. D. 40-1

HLEDÁM dělníka na farmu na celoroční práci. Musí mít pojem o káních ze zemědělní. Dobrý plat, stálá práce pro pravého člověka a všude zábrance. Adresujte: Jos. Čížka, Ord, Neb., RFD. No. 1. 39-1amp

RŮZNÉ.

KDE JE JAN SEDLÁČEK, který bydlel v Kennedy, Neb., a asi před 11 roky vyjel si z Valentine do Iowa, odto do Garden City, Alabama. Kde by o něm věděl, neb on sám, nechtě dopíše na adresu: E. Kletečka, Valentine, Nebraska. 40-1amp

ČESKÁ ŠKOLA PRO PORODNÍ BABIČKY. Snaživé Čechy, které si přejí státi se porodními babičkami, mohou nyní vstupovati do naší školy. Plat za učení je velmi nízký. Nyní se začíná nová třída. Diplom platí pro celé Spojené Státy. Máme vlastní porodnické. Ženy, jež se přijedou učt z jiných měst, obdrží byt a stravu za mírné ceny. Je to vzácná příležitost pro každou Čechku, která si chce pojmouti pro život dobré samostatné zaměstnání. Adresa: Dr. Soukup, 1820 — 22nd Str., Chicago, Ill. 401f

NEJLEPŠÍ DYMKU vyrábí Crown Pipe Mfg. Co., 115 South 16th Street, Omaha, Neb. Tato dýmka jest jediná zdravotní dýmka, vyráběná patentním způsobem, nemůže štípat na jazyku a možná nemůže přijít do úst. Zasláte nám dolar, a zašleme ji vyplačeno. 40-2f

NOVINKA PRVÉHO ŘÁDU. — Český výrobek, úžasné levný. Orchestrony, samozračí stroje nejlépeznější zvuková hudba, s bubny, zahradi kapelu o 10 mužích, hodí se zvláště pro hostince, spolkové a taneční místnosti. Žádná hračka, ani gramofony. Píste si o cenách! Česko-americká kancelář, Praha, 762—I., Bohemia, Europe. Vyhizuje veškeré obchodní, soukromé i právní záležitosti. Máte-li cokoliček v Čechách ke koupi, k obstarání neb k vyřízení, obraťte se na nás a budete vždy svobodně obsluženi. Přiblížte-ličentovou známku na odpověď. 391f

KRAJANĚ, kteří si přejete koupiti pomník, tak neopomente si dostat naše ceny, které jsou zajisté o jednu třetinu levnější, než oněch agentů z různých měst; my dostáváme naše pomníky přímo z lomů, zaměstnáváme výtečné umělce, vždy střízlivé a práce schopné. Kdo co potřebujete z onoho oboru, jen přijďte nás navštívit, neb nám dopište. — JOS. W. BAYER, Crete, Nebraska.

CHCETE NĚCO PRODÁTI? Hleděte-li kupce, vypláti se Vám děti si malou ozámkou do časopisu našeho.

Hledá se český učitel! Po dobu letních prázdnin, hledá se český učitel, který by vyhověl vyučovacími předměty, jako: — čtení, mluvnice, pravopis, očištění slohová, písemná i ústní; dějiny a zpěv. Veškeré přihlášky se přijímají nejdéle do 15. května t. r. O další podrobnosti laskavě dopište na adresu: Česká letní škola, ve Schuyler, Neb. 30-3

R. A. Daffček, tajemník škol. výboru.

3 DENNĚ a více stálého výdělků zaručeného nebo energetickým jednáním, kteří by prodávati chtěli importované obrazy, rámeč, léky a pod.; žádná ztráta, ani konkurence. P. Z. Silberman, 180 Ramsey Street, St. Paul, Minnesota. 171f

Jos. Vopálka řezník a uzenář na 5. a William ul. Tel. Red 7241.

Má v zásobě vždy nejlepší výběr čerstvého masa všech druhů, jakoi i vřetých výrobků uzenářských. Kupce u něho na zkoušku a ujišťujeme vás, že podruhé přijdete zase.